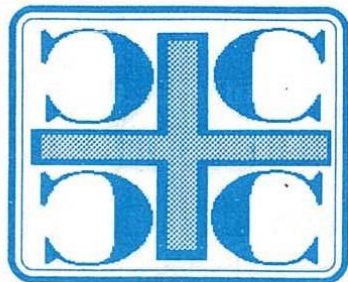

СВЕТОСАВНИК

СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ

Ц.Ш.О.

"СВЕТИ САВА"

MELBOURNE

Новограчаничке митрополије

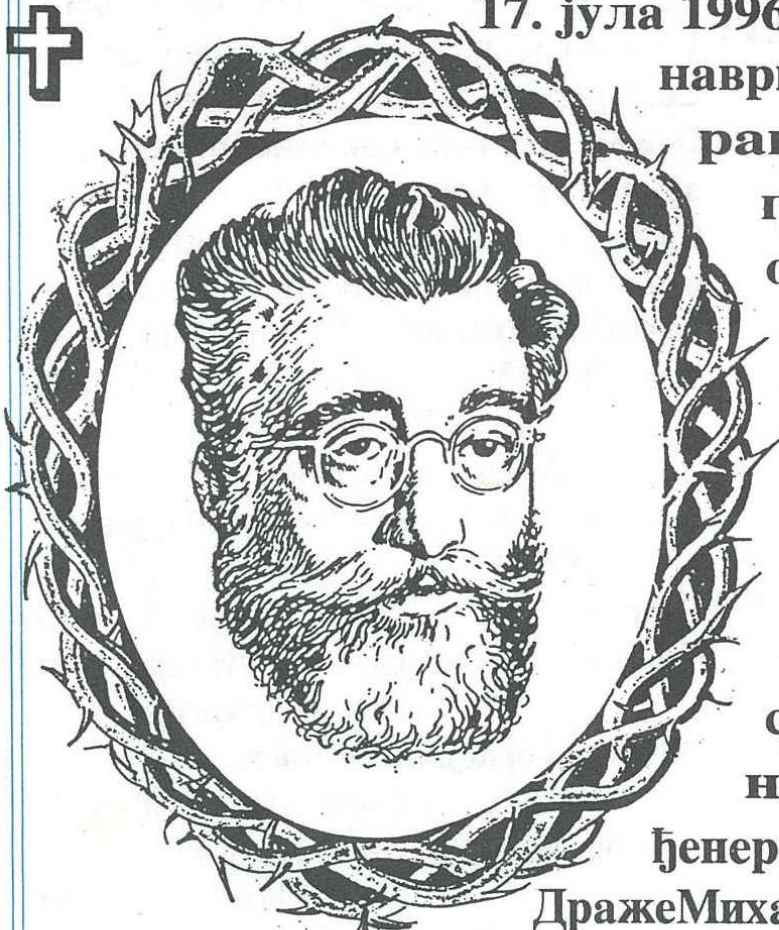

17. јула 1996. године
навршава се
равно 50.

година
од муче-
ничке
смрти
борца
за Крст
Часни и
слободу
српскога
народа,

ђенерала пок.

Драже Михаиловића

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА

ЈУНИ

Петак	28	ВИДОВДАН	Света Литургија	у 10
Недеља	30.	Видовд. помен и	Света литургија	у 10

ЈУЛИ

Недеља	7.	Ивањдан	Света Литургија	у 10
Петак	12.	Св.Петар и Павле	Света Литургија	у 10
Недеља	14.	Св. Козма и Дамјан	Св. Литургија	у 10
<u>Среда</u>	<u>17.</u>	<u>50. година од мученичке смрти Чича Драже. Главна комеморација у цркви Св. Стефана Краља Дечанског (Carrum Downs). Служиће сви свештеници за упокојену литургију.</u>		
Недеља	21.	Свети Прокопије	Света Литургија	у 10
		и помен покојном Ђенералу Дражи Миаиловићу, (Carlton) а потом даћа у дому.		
Недеља	28.	Слава КСС "Огњена Марија" - Св. Литургија	у 10. Служиће се у Greensborough, а потом ће Сестре приредити славски ручак у великој сали. Домаћица славе је Смиља Марјановић.	

АВГУСТ

Петак	2.	Свети Илија	Света Литургија	у 10
Недеља	4.	Блага Марија	Света Литургија	у 10
Недеља	11.		Света Литургија	у 10
Среда	14.	Почетак Госпојинског поста		
Недеља	18.		Света Литургија	у 10
Понедељак	19.	Преображење	Света Литургија	у 10
Недеља	25.		Света Литургија	у 10
Среда	28	Велика Госпојина	Света Литургија	у 10

ВИДОВДАНСКА АКАДЕМИЈА

У СУБОТУ ВЕЧЕ 29. ЈУНА 1996.

СВЕТОСАВСКИ ДОМ

212.Diamond Creek Rd.

GREENSBOROUGH

ПРОГРАМ ПОЧИЊЕ У 8. ЧАСОВА

- * Српска химна "Боже правде..."
- * Предавање о Косовским збивањима
- * Рецитације школске деце и пригодне песме
- * Наступ Ф.Г. "Авала" (3. групе)
- * Отварање забавног дела вечери
Краљевим колом

Улаз за одрасле
\$10. а за
пензионере \$8.

**ДОБРО НАМ
ДОШЛИ!**

Сутри дан, у
Недељу, биће
Видовдански
помен у храму
"Светог Саве"
CARLTON

ПОМЕНИМО ВИТЕЗОВЕ ВИДОВДАНА

Гаврило Принцип
1914

Милош Обилић
1389

**ВИДОВДАНСКИ ПОМЕН БИЋЕ У
НЕДЕЉУ 30. ЈУНА 1996. У ХРАМУ
"СВЕТОГ САВЕ" – CARLTON**

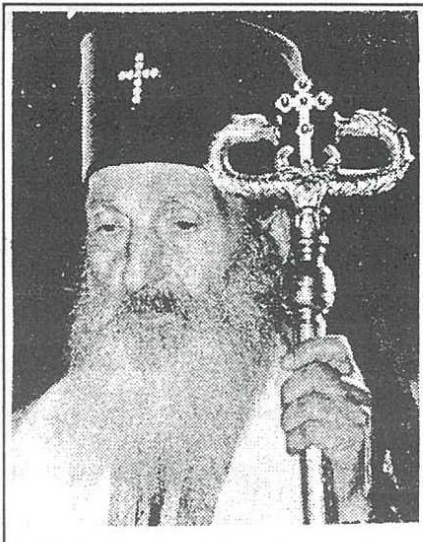

**ПОМЕН ЋЕНЕРАЛУ ДРАГОЉУБУ –
ДРАЖИ МИХАИЛОВИЋУ ОДРЖАЋЕ СЕ
У НЕДЕЉУ 21. ЈУЛА 1996.**

**У ХРАМУ "СВЕТОГ САВЕ" CARLTON
ПОСЛЕ СЛУЖБЕ КОЈА ПОЧИЊЕ У 10. Ч.**

**САОПШТЕЊЕ СА РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
СВЕТОГ АРХИЈЕРЕЈСКОГ САБОРА С.П.Ц.
У БЕОГРАДУ ОД 14. ДО 25. МАЈА 1996.**

...Сабор нарочито забрињава безсадржајност и безидејност просвете у Србији и Црној Гори. Просвета код нас у земљи остала је по духу и даље **марксистички утемељена**. Иако су школе у једном тренутку почеле да се отварају за добро и благородно дејство Цркве, оне се, по директивама, поново почињу затварати у свој зачарани идеолошки круг.

Многи садржаји који се нуде на телевизији, радију, новинама, музика, потрошачки дух, секте - све то као да има за основни циљ уништавање последњих остатака хришћанске вере и етике у души савремене младежи. Криминал, разврат, обесвећење породице и породичног огњишта, чедоморство и други пороци постају малтене природне и нормалне ствари...

Сабор се радује могућности науке о вери као најомиљенијег предмета у школама Републике Српске, у **Аустрији** и нашим прекоморским епархијама, у нади да ће се за то ускоро створити услови и у школама Србије и Црне Горе...

Некадашњи заговорници насилне "национализације" добара, данас присвајају себи општрениародно добро које нити је припадало њима нити њиховим очевима. Од великих **комуниста постају велики капиталисти**, често користећи свој

службени пложај и улогу у друштву. Тако је дошла, сад под новим изговором поново на **удар и црквена имовина**, састављена од завештања и задужбина читавих поколења, која свакоме може данас припасти само не Цркви, њеном законитом чувару и власнику!..

Свети Архијерејски Сабор је због болести и доказане немоћи Њ.В.Митрополита новограчаничког Г. Иринеја, поставио за администратора Митрополије новограчаничке Њ.С. Патријарха Г. Павла и доделио му за помоћника у обављању послова Митрополије Њ.П. Епископа аустралијско-новозеландског Митрополије новограчаничке Г. Саву...

Пренели смо вам део Саопштења са заседања Светог Арх. Сабора. Ако сте пажљиво прочитали и размислили се над садржајем, сагледаћете сву катастрофу.

Као прво, поразно је да католичка Аустрија има православну веринауку у школама, а у Србији је забрањена.

Друго, смишљено уништавање хришћанске етике кроз јавна гласила има за циљ обезличење православног Србина да постане ништа, и онда га може сваки водити као марву за улар где хоће.

Треће, они који су домаћинима одузимали имовину "у име народа", сада исту приватизују. И још су се окомили на црквена добра. И тако даље, и тако даље...

Једина светла искра је Српска, али је и она између чекића и наковања. С једне стране велесиле, а с друге СР Југославија. Бојим се да ће београдски муфтија и њима главе доћи, уколико не буду паметни да се отргну из његових канца и престану му ићи на подворје.

ОФАРБАНА ЦРКВЕНА САЛА У КАЛТОНУ Крајем априла, на иницијативу Љуба Наградића, офарбана је Црквена сала у Калтону. Цео посао је обавио наш фарбар г. Љубо Наградић, а помагао му је и Лазо Јузбашић.

ПРЕФАРБАНИ СТОЛОВИ: После вишегодишње употребе столова осећала се потреба да се поново офарбају. Тога посла се прихватио наш подпредседник ЦШО г. Витомир Обрадов. Није било у питању само да се премаже фарбом. Требало је прво остругати стару фарбу, премазати са "undercoat-ом" и опет прешмирглати и на крају ставити две руке масне боје.

НАПРАВЉЕНЕ ВИТРИНЕ ЗА КЊИГЕ: Некад је библиотека ЦШО "Свети Сава" била најбогатија са књигама. О регистровању, набављању и давању књига на зајам водио је бригу покојни **Боро Петровић**. Продајом црквене куће дошло је до изсељавања књига и од тада се налазе у орманима, несређене и доступне само неколицини.

Захваљујући **Зорану Јаковљевићу** који је набавио и срезао даске и **Виту Обрадову** који је саставио и офарбао витрине су смештене у црквену канцеларију на спрату и већ се полако сређује наша библиотека.

О РАДОВИМА НА ЦРКВИ: Очекивали смо макар средином априла да ће доћи конструкција железна за куполе, али услед заузетости Данка Ђосића још се чека. Током овог времена смо тражили мајсторе за дрвенарију. Од тројице којима је понуђен посао изабран је г. **Мирко Дмитровић** по цени од \$17.300. Мирко је почео да ради са Бранком Бигићем у

понедељак 13. маја. Није му било једноставно да развије посао, пошто му смета скела, али се он стрпљиво вере и провлачи, да би му и младићи позавидели. Истовремено је о. Драгомир размештао и постављао скеле, ризикујући и себе и мајсторе непрофесионалним радом. Али, хвала Богу све је испало како треба. Владо Ковачевић је заваривао и резао железно где је требало.

И опет нам је требало железно да повеже дрво изнад певница и олтара, и опет смо се обратили г. **Миди Јеремићу**, који је заварио, избушио и послао потребно железно без паре и динара.

ПОСТАВЉЕНА КОНСТРУКЦИЈА ЗА ЗВОНА Пре три месеца Зоран Глоговац је дотерао потребно железно, али је тек крајем маја, после прања цигле, почета да се поставља на своје место. Тог посла су се прихватили Алекса Шиповац и Раде Оклобџија, а Владо Ковачевић је заварио постоље. Помогли су им Илија Чубрило и Милан Штета.

Иначе звона су већ стигла и уколико будемо спремни моћи ће да се инсталирају средином јула месеца.

ПОКРИВАЊЕ ће да почне чим стигне конструкција за куполу и звонару, а надамо се сваки дан да нам то Данко Ћосић испоручи.

И опет ће се морати около цркве скеле постављати да би се могло покривати и олуци постављати.

Надали смо се да ће вањски послови бити готови до Видов-дана, али никако да нам се испуне очекивања. Увек нешто или неко кочи.

ДРАЖИНЕ МУКЕ НЕЧУВЕНЕ

- Роштиљ! - продера се Крцун. - И ставите му наочаре, да добро види.

На огољени
с т о м а к
спустише му,
п а ж љ и в о,
неку чудну и
п р о в и д н у
п о с у д у.
Имала је јаке
дршке, као
ш е р п а
"пекмезара",
али није
имала дно,
него металну
мрежу, која
му је, док су
је спуштали,
личила на
р е ш е т о.
Повукоше

коноп кроз дршке, једним крајем подигоше посуду и убацише у њу, наопачке изврнуту, неку сивкасту животињицу, па брзо, у тишини, први пут у потпуној тишини, притегнуше ужад.

Збуњен призорима, које ни једног тренутка није успео да повеже (услед претходног мучења, н.п.) и да им одреди логична места у времену, а ни да их до краја одгонетне и ишчупа из мрежа бунила и сна, Дража, с олакшањем, чак некако

радосно, помисли да му је зец на стомаку, да је с њим и уз њега нешто живо што види и распознаје, те да ће се и прежашњи призори повезати. На лицу му заигра осмех.

Животињица је, неко време, стајала у месту, а када је Дража затегао мишић, помисливши да је негде на ливади, на Сувобору или на Рајцу, и сигуран и даље да му је на стомак доскакутао зец, животињица поче да трчкара у круг.

- Пацов да поједе пацовчину! - повика Крцун, и с тим повиком пред Дражом, на трен али силовито пуче огољена стварност, дочекана и одмах одагнана вриском.

Генерал Озне, генерал Кагебеа, генерал Енкаведеа, генерал свега, Стаљинов генерал и Титов генерал, а сада само ложач, процара машицама ужарени угаљ у пећи од бурета, измичући, уз псовку, лице пред варницама.

- И од устаха се - рече - има шта научити.

Мало затим, трзајући се на пуккетање, један војник поче да преноси комаде ужареног угља у металну мрежу на Дражином стомаку.

- Јаoooo! Немојте... Молим вас... Станите... Немојте... Јаoooo!

Врелина је разјарила животињу и она, уз цику, прво зарипљушку у кожу, лупкајући дугим репом, а онда, увијајући репину и премештајући терет целог трупа на предње ноге, настави да гризе.

- Овај ти је комад за Трумана... овај за Де Гола... овај за Краља... овај за Енглеze... А ова комадина је, за моју душу! - говорио је Крцун.

- Јаoooo! Мајко мојааа! - посматрао је своју крв, уз јауке који су се разлегали далеко изван ћелије.

Посматрао је, урличући од бола, кржаве канце и крваву њушку животиње, која је, панично бежећи од јаре, кидисала њему у утробу. Посматрао је како комадић његове коже вири из њушке, како се пацов пропиње и цичи. Посматрао је овлажену и улепљену пацовску длаку, одједном не више сиву већ загасито црвену. Посматрао је окрвављени пацовски реп.

- Молим вас, немојте. Скидајте!

Убрзо, међутим, усијана гомила угља умртви ткиво, па је бол све мање осећао. Скорашњу дрхтавицу смени несносна топлина и потреба за водом, за снегом, за ледом. Лед! Лед! Дисао је све убрзаније и разаберао је, у зноју и бунилу, да је милост узалудно молити и да је у смрти, што бржој смрти, једини спас.

- Звери! Разбојници! узвикиваше све искиданије и све тише. - Нељуди! Монструми!

Тонуо је дуго, уз осећај да су неповезане мисли и најчудесније слике које су му се указивале наликовале врежи или корену у дубоком земљаном усеку, не би ли тако зауставио пропадање...

Из књиге НОЋ ЋЕНЕРАЛА

Дража је још увек, на тајанствени начин ухваћен 13. марта 1946. и после четворомесечног мучења погубљен 17. јула 1946. године у Београду. Тачно пре 50 година.

Још се не зна начин његовог погубљења нити пак место. Зашто? Зато што и данас Србијом владају идејни синови Крцуна, Ранковића, Ћиласа, Марковића и сличних србомрзаца.

Помен покојном ђенералу Драгољубу - Дражи Михаиловићу биће у недељу 21. јула '96.

ШТА СЕ ДЕШАВА СА НАМА?

СРПСКО - ПРАВОСЛАВНА ЦРКВЕНА

ШКОЛСКА ОПШТИНА «СВ. САВА»

МЕЛБУРН

ОБАВЕШТЕЊА Бр. 8

1. септембар 1963 год.

Цена 1/- шил.

Св. Сава I. Архиепископ српски.

SERBIAN ORTHODOX CHURCH

"St. SAVA" — MELBOURNE

BULLETIN Br. 8

1. September 1963.

Price per copy 1/-

Недавно ми је дошао до руке Билтен ЦШО "Свети Сава" Број 8. од 1. септембра 1963 године. Прочитао сам га и зачудио се колико је савремен. Препоручујем и вама да га прочитате.

Док нисмо имали своје цркве постојало је и уверење, и донекле оправдање, да наш црквено-верски живот храмље и да не може да ухвати замаха због неорганизованости и због недостатка сопствених просторија. Данас имамо цркву, која је тако лепо уређена да сваки од нас може да се тиме поноси. Неколико вредних људи из црквене управе учинило је мало чудо од оне старе и запуштене зграде. Наравно, они ово не би могли да постигну да није било лепе материјалне и моралне помоћи од стране осталих Срба, који су помогли, неки уновцу, неки

у лепим и корисним поклонима, а неки пак личним радом. Сви ови прилози стајаће и трајаће докле и ова црква постоји. Управа са своје стране свима помагачима и дародавцима много захваљује на допринетом уделу око уређења наше Богомоље.

Овако уређена као што је данас, ова црква постала је

привлачна, топла и блиска свима који су је до сада видели. Али, људи из управе труде се и даље да је допуне и украсе попут наших старих цркава у Отаџбини, и ми можемо са задовољством и сигурношћу да гледамо на њихов даљи рад.

Образован је и црквено-певачки хор који ревносно вежба сваке друге недеље, као и о свим великим празницима, пева у цркви те још више уздиже Богослужење.

Па ипак, не може се рећи да је са новом црквом дошло и ново одушевљење код наших људи и да је посећивање цркве данас видно боље него ранијих година, када ништа од свега тога нисмо имали.

Шта се дешава са нама? Да ли смо се одродили од цркве, или смо се улењили, или нам није више стало до српског имена и православне вере? Није довољно само давати материјалне прилоге, или хвалити управу, а седети код куће. Цркви су потребни људи - паства да би она била жива, иначе ће ова зграда бити само грађевина, али не и наша српска црква. Нема јаке молитве без заједничке молитве у цркви. Зато наш народ и зове цркву - Богомоља.

Служба Божја почиње у 10.30 часова и ово време није сувише рано да се пође од куће, а нити је свршетак службе сувише доцкан да се не би могло стићи и на неку поподневну приредбу. Кад је у питању нека друга недељна приредба, ми не гледамо ни на време ни на удаљеност, већ хрлимо да не изостанемо. - Зашто да пропустимо Свету Литургију кад то може да нам буде једно од највећих и најлепших задовољстава? Свако од нас већ зна како се, некако свечано и весело, враћа кући после службе у цркви. Зашто нам то похађање цркве не пређе у навику и да ревносно и са задовољством чекамо следећу недељу када ћемо опет тамо поћи да се молимо заједно са

осталима, да певамо заједно са хором и да се после службе нађемо са пријатељима и упитамо за здравље.

Као хришћани треба да имамо на уму да наш први корак у живот почиње из цркве и да је последњи наш испраћај на вечити пут, опет из цркве. Ако смо овим, као хришћани везани за цркву, зашто онда да и у току нашег активног живота не будемо везани за цркву? Или, хоћемо ли да идемо у туђе цркве где ни језика ни обичаја не разумемо? У нашој цркви служи се језиком, којим су говорили наши претци кад су прво чули за Господа Исуса Христа; служи се језиком, којим је служио и Свети Сава и ово може само да нас испуни поносом да припадамо нацији, која као хришћанска постоји већ хиљаду година.

Наши стари издржали су под најтежим приликама ропства и окупације, и нису веру променили. Хоћемо ли ми овде, у слободи да допустимо да се утопимо по разним предграђима Мелбурна, да заборавимо ко смо и да постижемо - ништа.

Јер удаљени од цркве, без вере и националног својства и припадности ми, у истини, нећемо бити ништа, и нико нас као такве неће поштовати. Док напротив као ревносни православци и припадници једне велике нације а данас и као лојални грађани ове земље, свако ће нас ценити и знати за нас.

Ово треба да имамо увек на уму, ако мислимо да овде нисмо дошли у печалбу или зато што је овде боље, већ по једној вишој нужди, - зато што не можемо да живимо у поробљеној и оскрнављеној нам Отаџбини.

М.Љ. Марковић

Било би нам драго, уколико би у вашим оставама пронашли Билтене који су издавани и доставили нам. Ми смо у Црквеној архиви пронашли само три примерка од три броја.

ВЕНЧАЊЕ АЛЕКСАНДРА И ЈЕЛЕНЕ

У недељу 9. јуна 1996. наша црква је дочекала три венчања, где су се венчали троји српски младенци: Александар Тодоровић и Наташа Симовић, Александар Букилић и Љупка Ходињ и на крају Александар Момчиловић и Јелена Рашовић.

Ову страницу посвећујемо младенцима који су заиста заслужили да буду овде, а то су Александар и Јелена, јер су задњу годину редовно на светим богослужењима, где обадвоје пева. Поред тога што су активни у цркви, они су активни и у српској омладинској организацији, те могу комтно рећи да обадвоје могу бити углед свој нашој деци и омладини.

Младенци су се, по угледу на прадедове, венчали у народној ношњи: Александар у личкој, а Јелена у црногорској. И што је још више за похвалу, после венчања настаниће се у својој кући, коју су заједнички, штедећи подигли.

Александар и Јелена приликом венчања

ОДРЖАН ПОЛУГОДИШЊИ ПОМЕН ЗАДУЖБИНАРКИ

У суботу 1. јуна 1996. на Духовске задушнице навршило се пола године од упокојења **Катарине Јанковић**, задужбинарке новог храма Светог Саве у Гринзбари.

Прво је у цркви у Калтону одслужен парастос, приређена даћа у црквеној сали, а затим смо отишли на гробље у Fawknep где је наш прота одслужио мали помен, уз присуство десетак чланова управе, као и повериоца Јована Пјевача. Све око даће је приредила сестра Милка Лукић, уз помоћ Мире Косановић и других сестара.

Нека јој Господ подари рајско насеље и вечити спомен остане међу нама због дарежљивости коју је показала према својој цркви.

Црквена, пак управа, ће се потрудити да покојној Катици и њеном мужу Драгићу изгради пригодно обележје, да се за навек зна ко су били и шта су учинили својој светињи.

Захваљујући завештању имовине покојне Катице, у вредности од близу 150 хиљада долара, успећемо у приличној мери да завршимо цркву. Иначе, да тога није било, можда би успели да је покријемо и онда чекамо годинама да је унутра уредимо како ваља.

ПОМЈАНИ ГОСПОДИ**МИОДРАГ КОСТАДИНОВИЋ**

На славу Светог Василија Острошког, у недељу 12. маја 1996. упокојио се у Ћилонгу велики Србин и православца Миодраг Костадиновић. Чувен је био широм Викторије по својој дарежљивости светим црквама и ревносном чувању српских светиња, обичаја и светосавске традиције. И не само он, него и његова врла супруга Вера и синови Александар и Петар.

Опело је обављено у храму Светог Николе у Ћилонгу 17. маја 1996, где су четири свештеника служила, протојереји Владислав Ђорђевић, Драгомир Шиповац, Славко Кашиковић и Борислав Петровић, протонамесник. Чак је и епископ Г. Сава послао саучешће породици преминулог Миодрага.

Покојник је био Утемељивач Светосавског дома, а за градњу Нове Лазарице је приложио \$2.300 и обећао икону Свете Тројице за иконостас.

Вјечна му памјат и Бог да му душу прости.

БРАНКО ЂОРЂЕВИЋ

Као што је и живео тихо цео свој 87-годишњи живот, тако се тихо и упокојио 5. јуна 1996. године. Опело је извршио надлежни парох о. Драгомир Шиповац 7. јуна 1996, а сахрањен је у спрингвалском гробљу.

Иначе, покојни Бранко је редовно долазио на света богослужења, причешћивао се и заиста изузетно помагао своју цркву. Постао је Утемељивач Светосавског дома, а за нову цркву је приложио чак \$ 6000.

Бог да му душу прости и рајско насеље подари!

РЕДОВНИ ПРИЛОЗИ ЦРКВИ

ОД 1. АПРИЛА ДО 1. ЈУНА 1996.

Миладин Живковић	20	Живота Нешић	20
Цвита Гавриловић	20	Момчило Марић	10
Марија Гавриловић	20	Јово Бараћ	20
Нада Гавриловић	10	Миле Исаиловић	10
Александра Јакшић	50	Спасоје Цвикић	20
Љубинка Ђорђевић	50	Марко Старчевић	20
Љубица Јанковић	50	Милисав Глоговац	20
породица Радовановић	20	Ранко Мајуновић	10
Марија Живковић	10	Радмила Самарџић	10
Милош Дакић	30	Слободан Матић	20
Радмило Живковић	20	Радмило Б. Живковић	20
Марина и М. Пјевач	20	Раде Оклобџија	10
Петар Дербогосијан	20	Снежана Дербогосијан	20
Марија Силвашић	30	Мирослав Стојаковић	20
Евица Мирков	10	Тоша Плачејевић	20
Вуле Богуновић	50	Мима Цветић	5
Спасоје Рашић	20	Мира Крсмановић	5
фамилија Брадоњић	50	Милан Марић	20
Драган и Војна Триван	30	Драган Крсмановић	50
Петар Оклобџија	50	Евица Пантић	10
Миливоје Павлица	5	Бранко Панић	40
Ћирић ?	20	Александар Миља	20
Витомир Новаковић	20	Ангелина Богдановић	20
Светко Обрадовић	50	Дејан и Соња Дербогосијан	20
Д. Пешић	20	Милан Брадоњић	50
Милан и Вера Кљајић	20	Марина и М. Пјевач	20
В. Булгарин ?	20	Миле Косановић	20
Милан Штета	20	Слободан Јоксић	20

Лазо Лазих	20	Бранко Панић	30
Родољуб Буцало	20	Раде Јоветић	30

ПРИЛОЗИ ЗА СВЕТОСАВНИК

Свето Драговић	20	Вито Новаковић	10
Мира Јеврић	50	Софија Духон	20
Миле Косановић	10	Раде Векић	20
Миле Бањанин	10		

ПРИЛОЗИ ЗА ГРАДЊУ ЦРКВЕ

Неђо Маџаревић	50	Милорад Вековић	200
Canberra Bricklayers	200	Душан Шушњић	1000
Мирко Бркић	50	Зорка Шиповац	70
Раде Глоговац	300	Никола Иванчевић	50
Миломир Луковић	25	Драгољуб Гвозденовић	1000
Новка Милутиновић	25	Ђурица Петру	50
Јово Дубајић	50	Бригита Јевремовић	50

Српско Пензионерско друштво -Nth. Fitzroy 300

Управа се најтоплије захваљује свим дародавцима, и остајемо у нади, молећи се Богу и Светом Сави, да ћете и даље помагати своју светињу.

Знамо да није лако, јер сви имамо велике потребе, али морамо, ако желимо да успемо и потомцима у аманет предамо.

Још само мало и сви помало, па ће се ускоро завршити градња и тако да се једном, након 50 година престане са градњом. Тада следи активирање на много тежем послу, а то је духовна надградња сваког од нас.

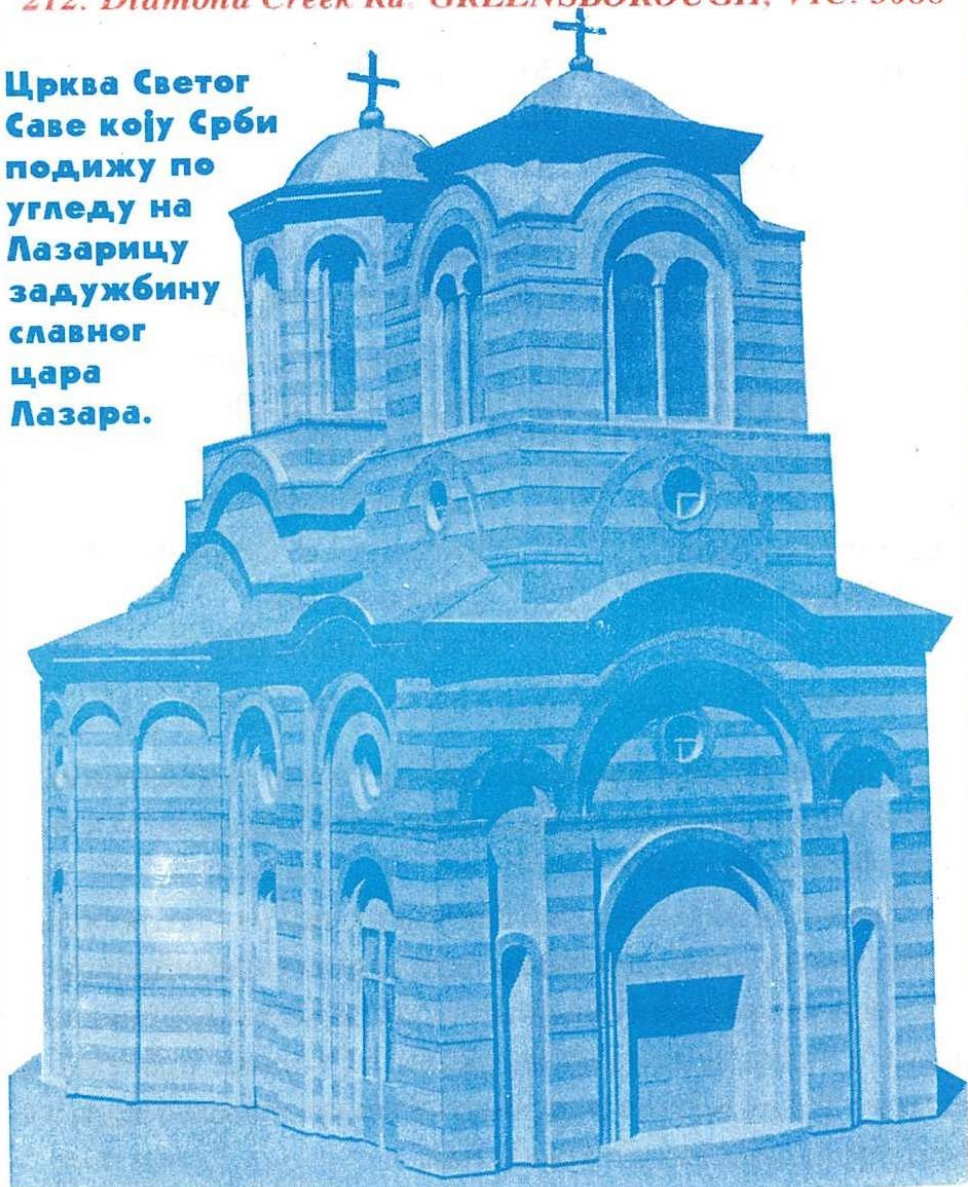
SVETOSAVNIK

SAINT SAVA PARISH PUBLICATION

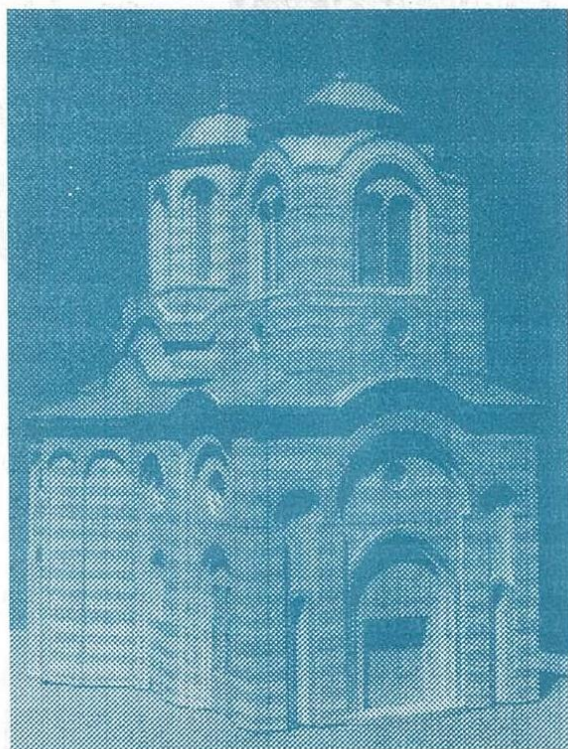
230. Station St. CARLTON NTH. VIC. 3054

212. Diamond Creek Rd. GREENSBOROUGH, VIC. 3088

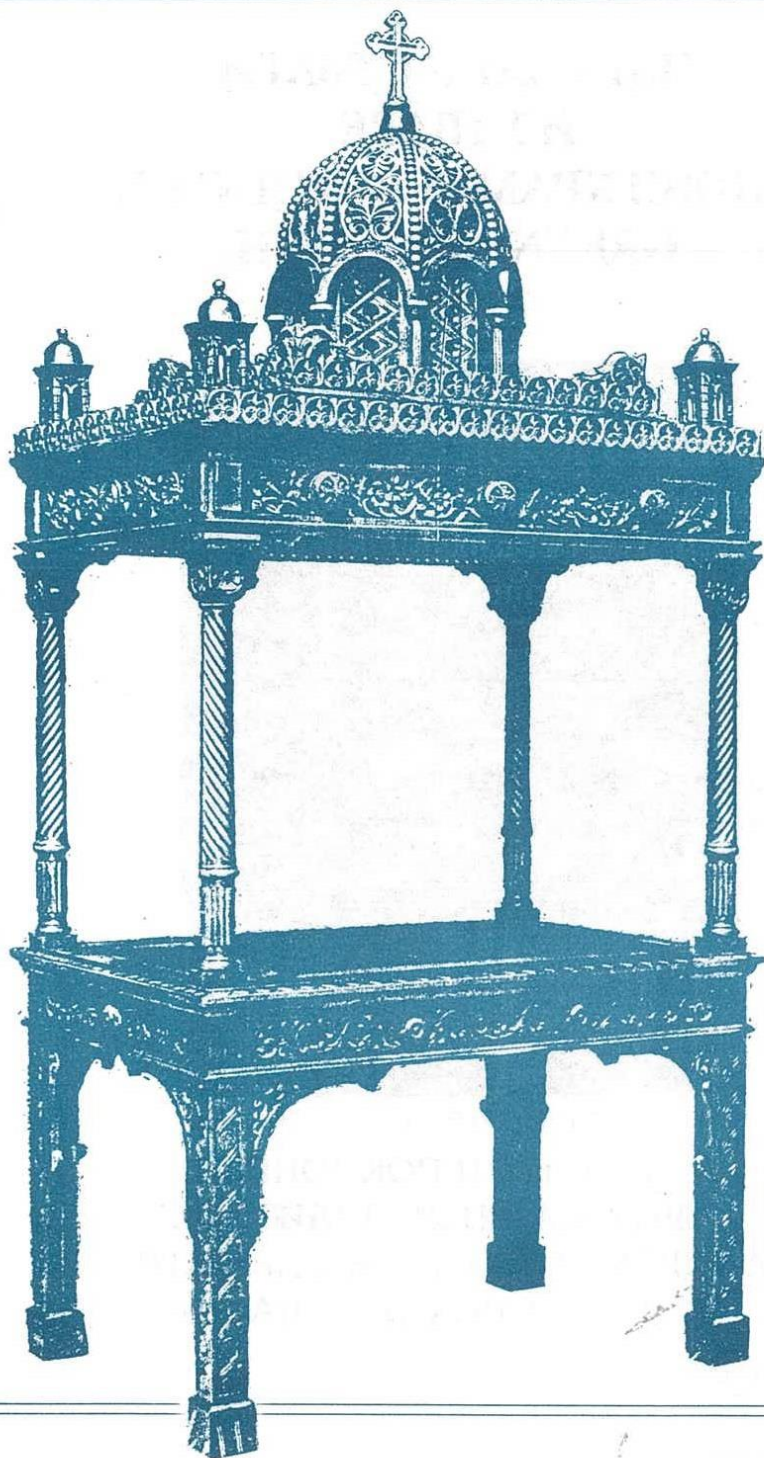
Црква Светог
Саве коју Срби
подижу по
угледу на
Лазарицу
задужбину
славног
цара
Лазара.

**НАРУЧЕНЕ СТВАРИ
И УТВАРЕ
ЗА НОВИ ХРАМ "СВЕТОГ САВЕ"
GREENSBOROUGH
1996**

**ИЗАБЕРИТЕ И ПОКЛОНИТЕ
ШТА НАЈВИШЕ ВОЛИТЕ
ЗА ЗДРАВЉЕ ВАШИХ НАЈДРАЖИХ
ИЛИ ЗА ПОКОЈ ДУША**

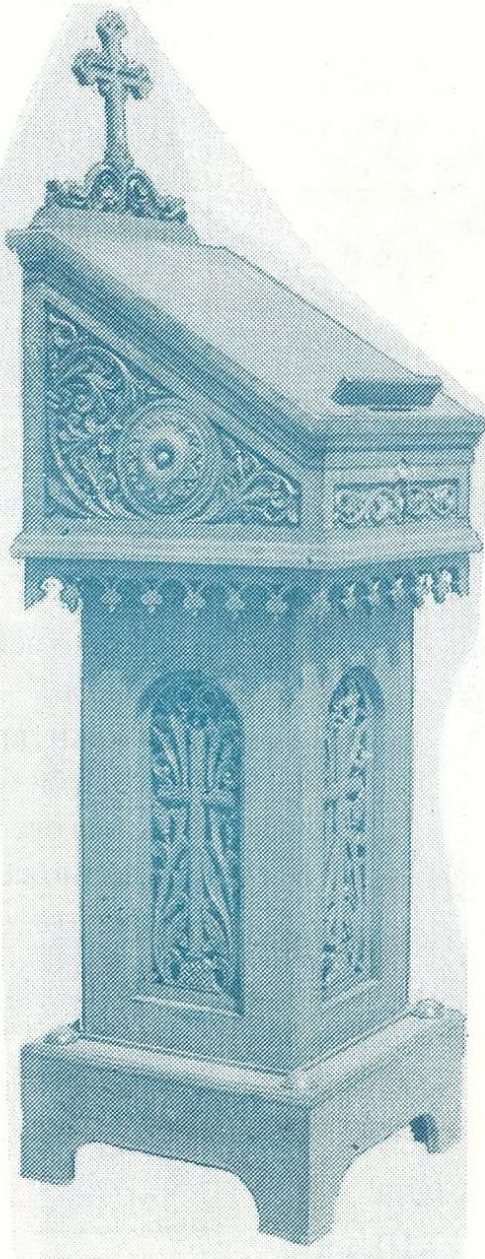
**Хри-
стов
гроб.**

Рађен
у
дубо-
резу.

Висок
264.
цм.

Дуг
124
цм

Дубок
71.
цм
Кошта
8.337
долара.

**Налоњ
за
Целивајућу
икону.**

Рађен у
дуборезу од
храстовог
дрвета.

Висина му је
140. цм.
Ширина и дубина
51. цм.

**Кошта
\$ 4.096**

Као што знате,
овај налоњ ће да
стоји на средини
цркве, где ће да
стоји икона која
се целива
приликом
уласка у свети
храм.

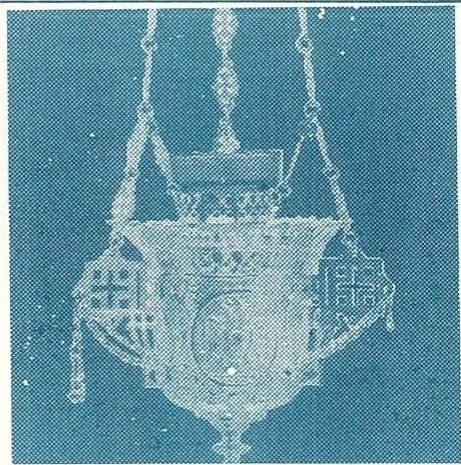
**ЛИТИЈА или
ЦРКВЕНИ БАРЈАК**

**Наручене су
две Литије.**

На једној ће
бити ликови
Мајке Божије и
Апостола Луке,
коју поклања
Илија Чубрило.

На другој ће
бити лик Светог
Саве и Исуса
Христа.
Уколико неко
жели да
приложи литију
на којој би био
лик његове
славе, може се
направити
измена.

**Литија
кошта
\$ 840.**

**КАНДИЛА ПРЕД
ГЛАВНИМ ИКОНАМА
(потребна 4. комада)**

Висина 20. цм. а ширина
16. цм. позлаћени

**Кошта свако
\$ 225.**

**БОКАЛ
ЗА
ТОПЛОТУ**

Величина:
14x13
цм.

Кошта \$265

**ВЕЛИКО КАНДИЛО
ПРЕД ИКОНОМ
ТАЈНЕ ВЕЧЕРЕ
(позлаћено, са
емајлом)
Кошта
\$ 704**

ДИКИРИЈЕ И ТРИКИРИЈЕ

Употребљавају се када служи владика.

У једну се стављају две свеће, што представља две
природе Исуса Христа: Божанску и човечанску. Три
свеће означавају Свето Тројство:
Оца, Сина и Светога Духа.

Продају се као један сет. Висина им је 32.цм.,
а коштају \$ 416

Позлаћен и има
19. сијалица.

Кошта
\$ 1725

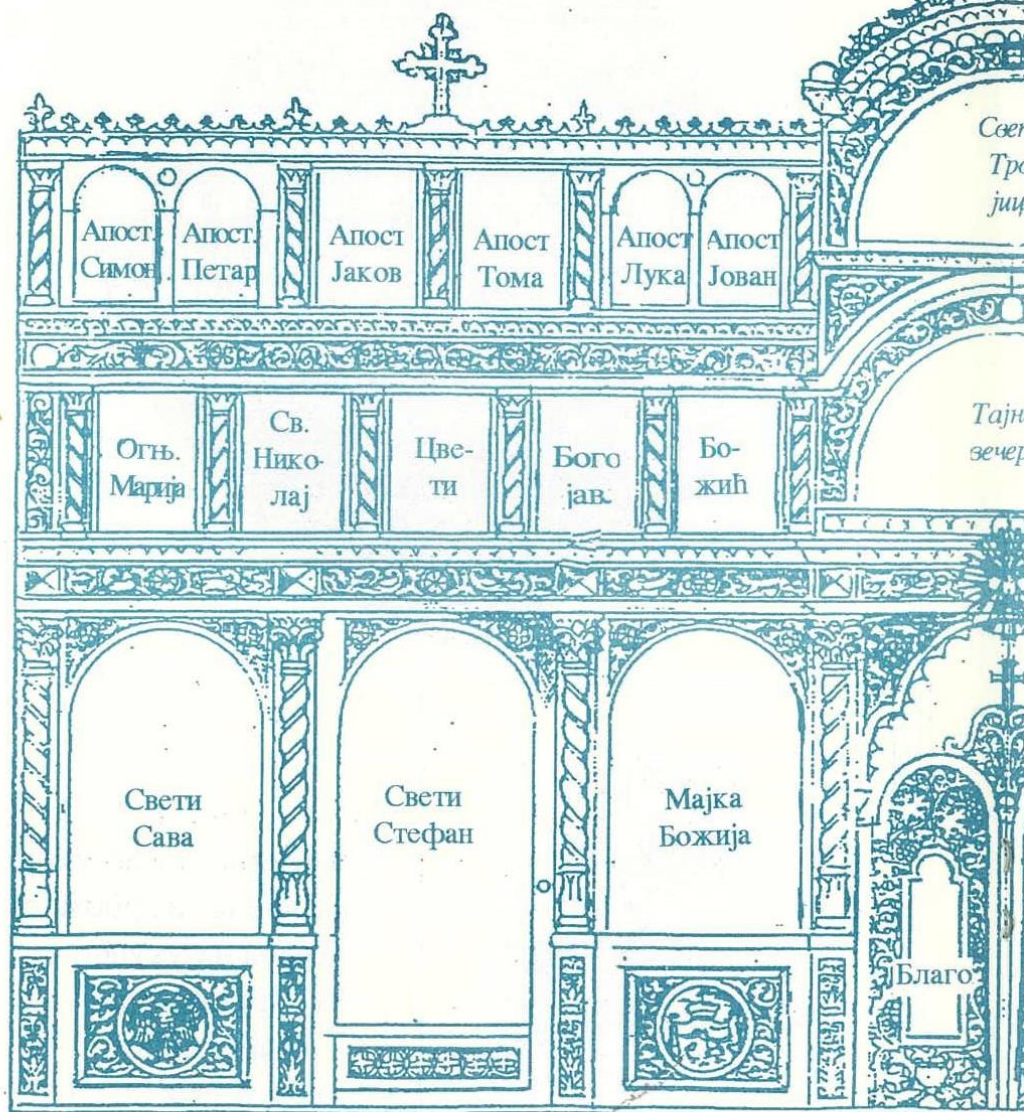
Полијелеј за олтар.
Висина му је 124.
цм; Ширина
94.цм, а
тежина
24. кг.

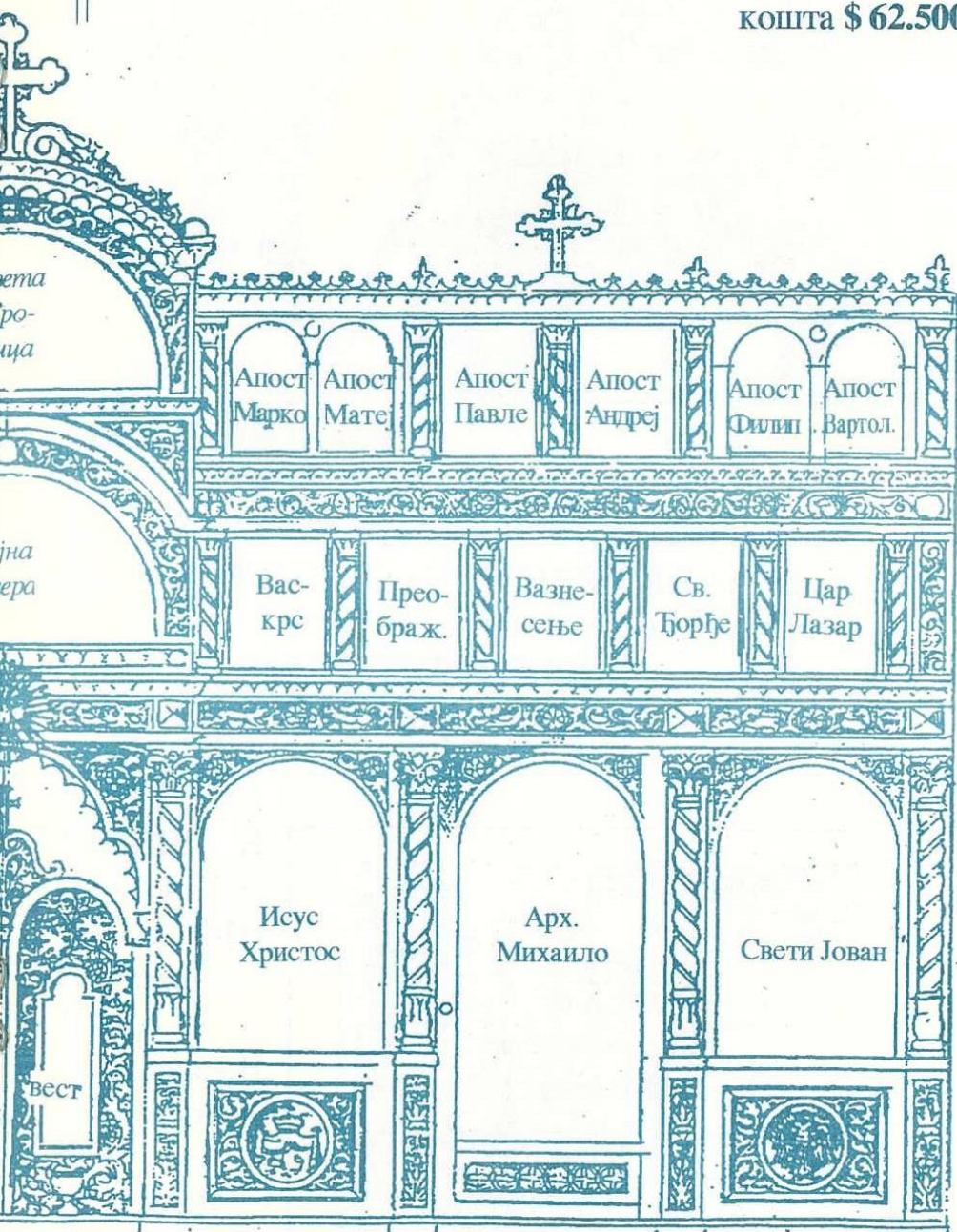
Дупле сијалице у виду
две свеће са грбом.
Треба их укупно
осам комада.
Свака кошта
\$ 260.

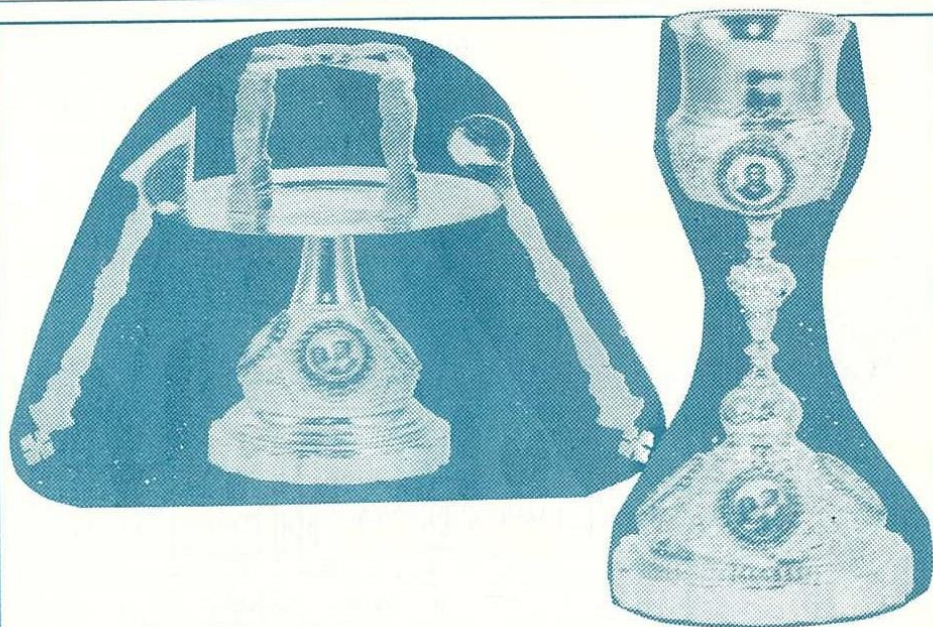
ИКОНОСТАС - ДУБОРЕЗ ОД ЛИПОВОГ ДРВЕТА

Висина му је око пет метара,
а ширина близу 8. метара

Иконостас се ради у Грчкој и
кошта \$ 62.500

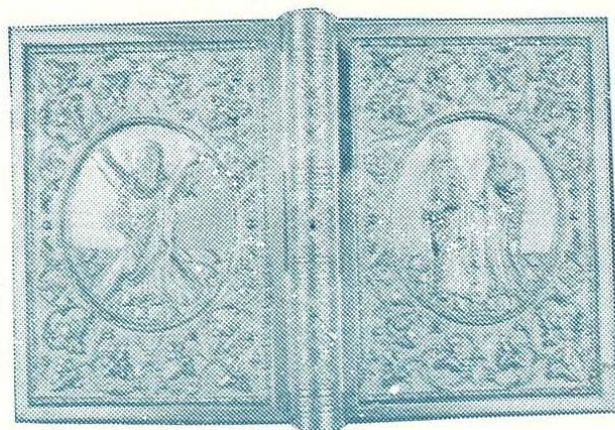

СЕТ ЗА ПРИЧЕШЋЕ - ПОЗЛАЋЕН

Путир, Дискос, кашичица и копље

Кошта \$ 920

Дарује Вјекослав Брђанин

**КОРИЦЕ
ЗА
АПОСТОЛ**
позлата

Величина:

24x19

цм.

Цена

\$ 546

Цена овог главног
полијелеја је

\$11.500

и дарује га храму

Удржење

бораца

КЈВ

"Дража

Михаи-

ловић"

Полијелеј главни
који ће бити на
средици цркве

Висина му је

264.цм;

ширина 158;

има 104

светла

и 12.

икона.

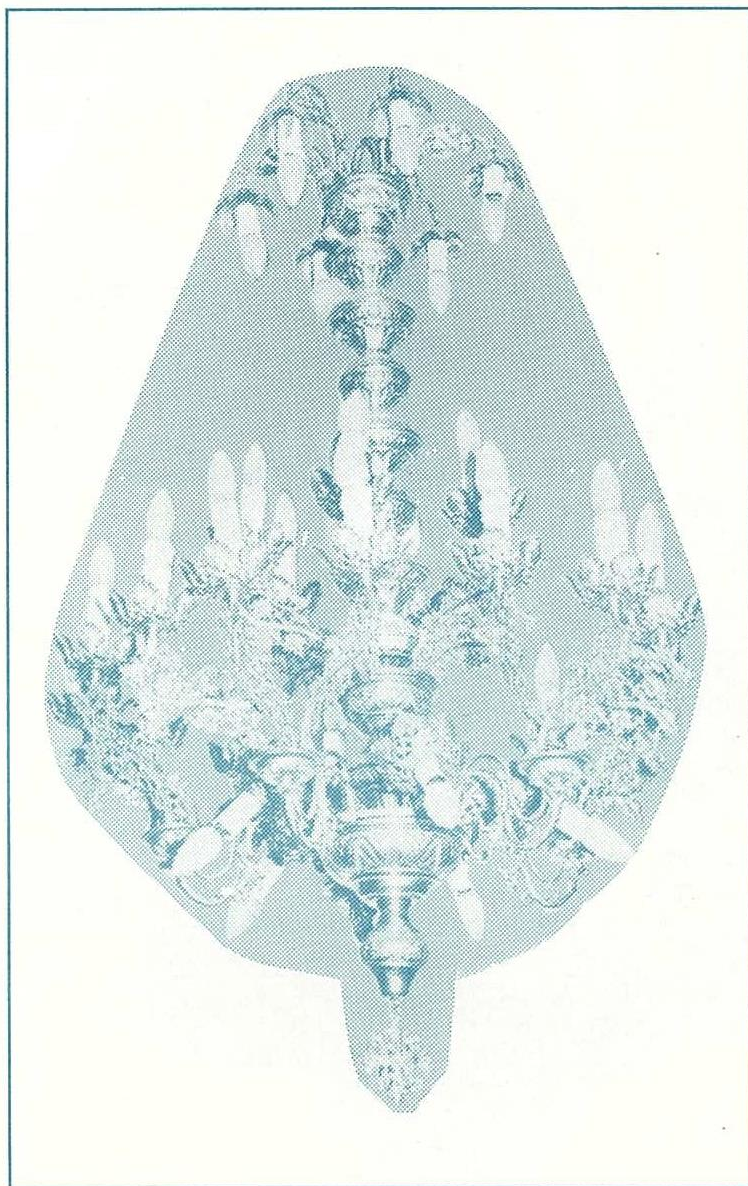
Тежак

је

150.

кг .

Полије-
леј за
хор,
односно
изнад
балкона
у цркви.
(Позла-
ћен)

Висок је
130.цм.
широк
74.цм
и тежак
35. кг.

Има 33.
светла.

Кошта
\$ 3.018

ПОЛИЈЕЛЕЈ (CHANDELIER)
који виси на средини плафона изнад балкона

**ПОСУДА ЗА
НАФОРУ**
(позлата)

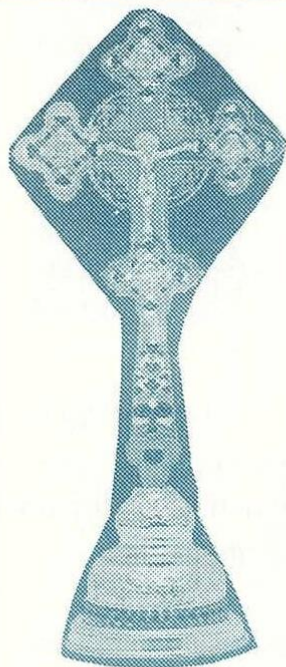
**Кошта
\$402**

**КРСТ ЗА
БЛАГО-
СИЉАЊЕ**

Висок
44.цм.
позлаћен и
украшен

**Кошта
\$ 450**

**Ако имате
жељу да нешто
купите, а
немате
довољно пара,
замолите
пријатеља па
удружено
поклоните.**

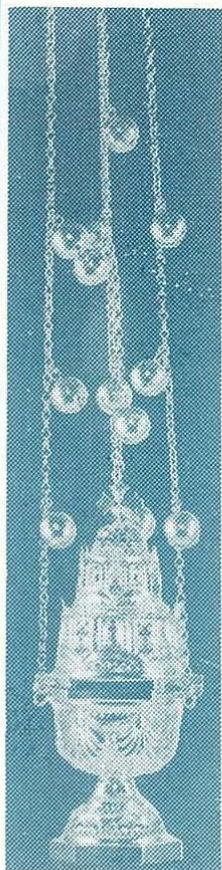
Кошта \$215

КАДИОНИЦЕ

Направљене
врло укусно и
позлаћене. Једна
има више украса
и користиће се за
велике празнике,
а друга
свакодневно.

Све наведено се
добавља из
Грчке и стиже
почетком
следеће 1997
године заједно са
иконстасом.

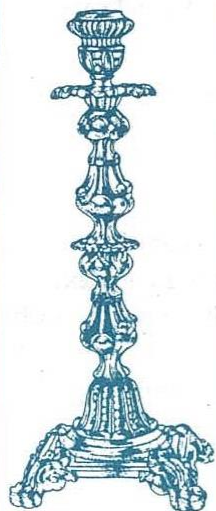
Иконе ће се
правити у
Мелбурну.

Кошта \$ \$416

Ако желите нешто а није овде наведено, и сматрате
да треба набавити, обратите се свештенику.

**Изаберите и резервишите што раније,
а платити можете тек о Божићу 1997.**

ЧИРАЦИ / СВЕЋЊАЦИ

Требају четири комада: два за Часни престо, један за Проскомидију и један за Обреде у цркви.

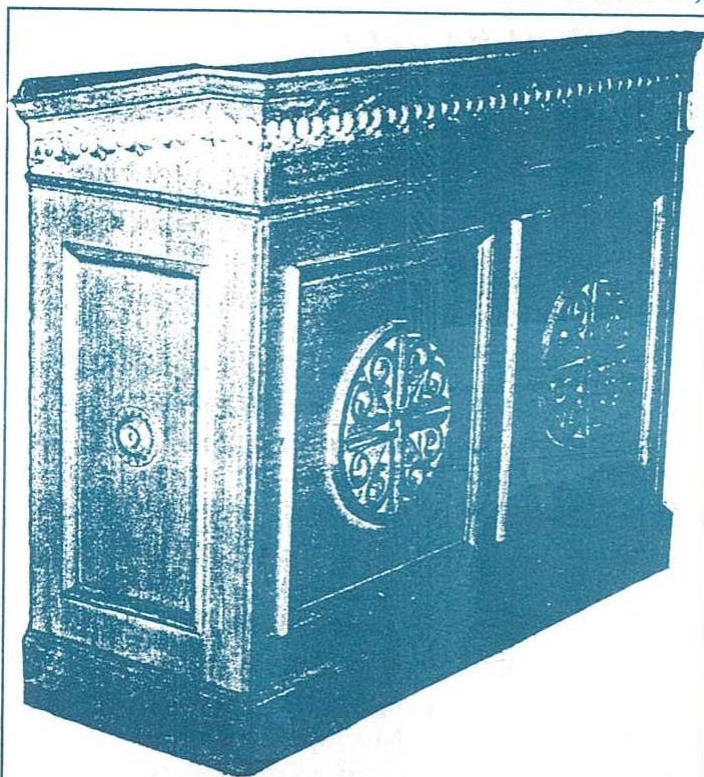
Сваки кошта

\$ 180

ПЕВНИЦА СРПСКОГ СТИЛА

Направљена од липовине. Висока је 110. цм. Широка 120 цм и дубока 45. цм.

Кошта \$ 3000,

Очекујемо да ће свако српско домаћинство у овој парохији да нешто поклони својој цркви. Учините колико можете да нам што пре пропоје ова богомоља.

СПИСАК ИКОНА НА ИКОНОСТАСУ

КОЈЕ СУ (И КОЈЕ НИСУ) РЕЗЕРВИСАНЕ СА ЦЕНАМА

НАЈГОРЊИ РЕД, С ЛЕВА НА ДЕСНО:

1. Апостол Симон	Војо Миленковић
2. Апостол Петар	
3. Апостол Јаков	
4. Апостол Тома	
5. Апостол Лука	Данило Булатовић
6. Апостол Јован	Драгомир и Б. Плетиќапа
7. Света Тројица	+ Миодраг Костадиновић
8. Апостол Марко	
9. Апостол Матеј	Владо Ковачевић
10. Апостол Павле	
11. Апостол Андреј	Српско Краљ. Удружење
12. Апостол Филип	
13. Апостол Вартоломеј	

СРЕДЊИ РЕД, С ЛЕВА НА ДЕСНО:

1. Огњена Марија	КСС "Огњена Марија"
2. Свети Никола	Мирко Томашевић
3. Цвети	Ф.Г. "Авала" - 1996
4. Богојављење	Раде Окљобџија
5. Божић	Степа Степановић
6. Тајна Вечера	Витомир Обрадов
7. Васкрсење	Српски пензионери
8. Преображење	Душан Павловић
9. Вазнесење	Родитељи Ф.Г. "Авала" '96
10. Свети Ђорђе	Михајло и Пени Ковачевић
11. Свети Лазар Косовски	Раде Милуновић

НАЈДОЊИ РЕД, ПРЕСТОНЕ ИКОНЕ:

1. Свети Сава	Манојло Поповић
2. Свети Стефан	Драган и Војна Триван
3. Мајка Божија	Зорка Шиповац
4. Благовести	Милан и Вера Кљајић
5. Исус Христос	прота Драгомира Шиповац
6. Св. Арх. Михаило	Милорад Вековић
7. Св. Јован Крститељ	Славица Тривунић